

Eenwording NGK en GKv

Nederlandse
**Gereformeerde
Kerken** Hoopvol onderweg
in Gods wereld

1969

Noorderkerk

Westerkerk

Westerkerk Eemdijk

2023

Nederlandse
**Gereformeerde
Kerken** Hoopvol onderweg
in Gods wereld

Maranathakerk

Immanuelkerk

Petrakerk

Samen HOOPVOL onderweg

De hereniging van de NGK en GKv is landelijk en plaatselijk een bijzondere gebeurtenis en een mijlpaal in de Nederlandse kerkgeschiedenis. In artikelen en nieuwsberichten wordt gesproken over een 'nieuw hoofdstuk' maar eigenlijk is de hereniging een logisch gevolg van de wens van vele kerken en kerkleden om samen God te dienen en samen op te trekken. Ook in de gemeente Bunschoten is de kerkelijke samenwerking het fundament geweest om als NGK en GKv's samen op te gaan in de Nederlandse Gereformeerde Kerken.

De uitvoeringscommissie NGK/GKv heeft op de achtergrond veel werk verricht om in Bunschoten-Spakenburg samen op te trekken naar de hereniging. Het resultaat van al dat werk kwam pas goed aan het licht toen begonnen werd met de kanselruil op zondag en de eerste gezamenlijke kerkdiensten in de zomermaanden.

De goede en geduldige samenwerking van de kerken in de uitvoeringscommissie was de basis voor de vele activiteiten die zijn georganiseerd. Zelfs tijdens de coronacrisis werkten de videoteams nauw samen en werden er dorpsbrede kerkdiensten opgenomen en uitgezonden.

Jong en oud

De kerkelijke samenwerking is een niet meer te stoppen ontwikkeling in Bunschoten-Spakenburg en betreft zowel de jongeren als ouderen. Denk aan de jarenlange samenwerking van de basisscholen (bijvoorbeeld Gezin School Kerk) en het recent samengaan van de schoolbesturen. De jeugdcommissies die samen optrekken en dorpsbrede evenementen, zoals Passion Spakenburg, en de activiteiten van

alle kerken in Eemdijk. De samenwerking in verzorgingshuis De Haven is een mooi voorbeeld hoe de kerken met elkaar zorg en aandacht hebben voor de ouderen in ons dorp. In goed overleg worden de kerkdiensten en speciale bijeenkomsten gepland en is er een gezamenlijke viering van het avondmaal. Mooi dat de ouderen het voorbeeld geven aan de jongeren en aan één tafel zitten!

Toekomst

De hereniging van NGK en GKv is een prachtige stap in het proces van samen optrekken en is dus

 Een bijna volle Noorderkerk tijdens één van de eerste zomeravonddiensten.

geen eindpunt. Het theologisch uitvergroten van de verschillen is overgegaan in een nieuwe generatie kerkleden die elkaar zoeken en respecteren. Natuurlijk behouden de lokale kerken hun eigen indentiteit en cultuur maar dat maakt de samenwerking alleen maar mooier, omdat er van elkaar geleerd kan worden en nieuwe ideeën ontstaan. De Nederlandse Gereformeerde Kerken in Bunschoten-Spakenburg en Eemdijk gaan verder met de gezamenlijke kerkdiensten en kanselruil, speciale vieringen met kerkelijke feestdagen, jeugdbijeenkomsten en concerten, de gezamenlijke avondmaalsvieringen in verzorgingshuis De Haven, gemeentemaaltijden, Alpha-cursussen, acties van diaconieën en nog veel meer. Belangrijker nog, het is de wens om door te gaan op deze ingeslagen weg en samen 'hoopvol onderweg' te gaan met alle andere kerken in Bunschoten-Spakenburg. Wat zou het mooi zijn om een dorpsbrede kerkdienst op één van de voetbalvelden met duizenden mensen te houden die allemaal Jezus willen volgen. De plannen liggen al klaar!

Bort Koelewijn hoopt juiste snaar te raken

Tijdens de feestelijke bijeenkomst in de Westerkerk op vrijdagavond 12 mei in verband met de eenwording van de NGK en GKv vertelt Bort Koelewijn over persoonlijke ervaringen van kerkleden in de kerkelijke situatie van ongeveer vijftig jaar geleden.

Bort: „Ik ben benaderd door dominee Jan Winter met de vraag of ik die avond iets wil vertellen over wat de kerkelijke situatie in 1969 met families heeft gedaan en wat het in het sociale verkeer voor kerkleden betekende. Destijds was ik vijftien jaar en hield me met heel andere dingen bezig. Ik dacht dat wat ik mij persoonlijk daarvan herinner zeker aangevuld moet worden met informatie die ik bij anderen, liefst bij hen die wat ouder zijn, moet halen. Ik beschik niet over wetenschappelijk onderzoek, maar wel heb ik een aantal mensen hierover gesproken.” Bort benaderde tien tot vijftien mensen en sprak hen face to face of via de telefoon. Daarin kwam onder meer aan de orde wat ze zich herinnerden van die tijd, welke indruk dat op hen heeft gemaakt, wat hen geraakt heeft in die periode, hoe zij de ontwikkelingen na 1969 in hun kerk hebben gewaardeerd en hoe ze naar de toekomst van de kerk kijken.

„Het waren gemoedelijke en open gesprekken. We leven nu ruim vijftig jaar later en het is soms best wel heftig wat je over de ervaringen van toen hoort. Situaties die op kerkleden van beide kanten persoonlijk indruk hebben gemaakt en die zij zich scherp herinneren. Daarbij kwamen ook littekens van verwondingen uit die tijd naar boven. En zelf vraag ik mij af hoe hiermee om te gaan. Oude pijn kan gemakkelijk tot verbittering leiden. Maar het is een avond waarop broeders en zusters elkaar de hand geven en in het teken van herenigen staat. Sommigen gaven mij ook de waarschuwing: waar begin je aan juist nu er geleidelijk een klimaat is ontstaan waarin de leden van de kerken elkaar weer willen ontmoeten? Ik vind dit een reële vraag en die houdt me wel bezig. Tegelijkertijd realiseer ik mij dat het niet helpt om pijn die er was te verdoezelen. Om tot verzoening te komen is het belangrijk om tot erkenning te komen dat die pijn er is en hoe we elkaar vinden om elkaar toch als broeders en zusters te aanvaarden en samen als kerk verder te gaan. Mijn gebed is hier de goede woorden voor te vinden en dat bij luisteraars over en weer mildheid en begrip

 Bort: „Men sprak hoopvolle woorden over de toekomst van de kerk.”

ontstaat en ruimte om 'samen' de toekomst als kerkelijke gemeenschap in te vullen.” Bort hoopt in zijn verhaal de juiste snaar te raken. Hij informeerde bij zijn gesprekspartners ook hoe zij naar de toekomst van de kerk kijken. Hij proeft daarin de wens van een open houding naar elkaar toe en naar andere kerkgenootschappen. Men sprak hoopvolle woorden over de toekomst van de kerk. Tot slot constateert hij met dankbaarheid op een aantal punten positieve ontwikkelingen binnen de kerk. Dat de aandacht van de kerk meer gericht is op de herderlijke zorg voor individuele leden dan alleen op het kerkverband. En de openheid en waardering naar andere kerken toe. En het besef dat wij elkaar in toenemende mate als kerken nodig hebben. Hij noemt als voorbeeld de zorg om jongeren. Hoe kunnen we er met elkaar voor zorgen dat jongeren onder de indruk blijven van de liefde van Jezus Christus voor hen en hoe kunnen we hen steunen om hun geloofsleven in praktijk te brengen in deze tijd? En wat is daarbij de rol van de kerken?

Blij met eenwording

Piet Huizenga (76) en dominee Jan Winter (63) groeiden beiden op in de provincie Groningen. Beide noorderlingen kwamen in Bunschoten-Spakenburg terecht. Piet al decennia geleden, Jan in 2016. Beiden zaten in de uitvoeringscommissie en zijn blij en dankbaar dat de eenwording van de NGK en de Gkv een feit is. Maar ze zien dit niet als een eindpunt.

Jan Winter geeft aan dat hij pas in de jaren zeventig Nederlands Gereformeerd is geworden. „Wij waren daarvoor gewoon gereformeerd. Omdat er in die kerk elke zondag wel een speciale zondag was en er allerlei toeters en bellen in de samenkomsten kwamen, maakten mijn ouders een switch. Mijn vader kon daar niet zo goed tegen, met als gevolg die overstap. Op advies van vrienden zijn mijn ouders Nederlands Gereformeerd geworden.”

Winter kwam in 2016, toen hij hier predikant werd, in de samensprekingscommissie. Hij volgde ds. Martin van der Klis op. „Ik was al wel bevestigd, maar woonde toen nog in Wezep. De ondertekening van de officiële verklaring op 14 januari 2017, waarin we als NGK en Gkv elkaar erkenden als kerk van Christus, was mijn eerste wapenfeit.”

Piet begon in 2014 in de samensprekingscommissie. Hij wilde spijkers met koppen slaan. „We moesten de cirkel van de voorgaande jaren doorbreken. De landelijke ontwikkelingen hebben ook zeker meegeholpen. Ik ben trots dat we dit voor elkaar hebben gekregen.”

Jan Winter geeft aan blij te zijn dat wat bij elkaar hoort ook bij

elkaar is gekomen. „We komen als vrijgemaakten en Nederlands gereformeerden uit hetzelfde nest. De inzet was wat bij elkaar hoort, weer samen onder één dak te krijgen. Dat is gelukt. We houden wel onze eigenheid, maar gaan wel samen verder. Daar komt nog bij dat in de tijd waarin we leven we elkaar als christenen nodig hebben. Ik vind dat heel belangrijk en heb daarom in 2017 van harte mijn handtekening onder die verklaring gezet. En het mooie was dat het daarna heel snel ging. Want binnen de kortste keren stond ik al op de kansel in de Noorderkerk. Dat vond ik een geweldige belevenis. In Wezep was het wel eens waden door dikke stroop, maar na de ondertekening van de verklaring ging het in Bunschoten-Spakenburg heel snel.”

Voor Piet betekende de ondertekening in 2017 heel veel. „Als je dat plaatst in de context van toentertijd: de verschillende kerkenraden keken daar heel verschillend tegenaan. Daarin hebben predikanten ook een redelijke rol gehad, vooral wat betreft hun positiebepaling. Daar ben ik samen met Hans Hopman doorheen gefietst. En op een gegeven moment moet je spijkers met koppen slaan. En ook om reden:

waarom zou je elkaar over en weer niet kunnen erkennen als kerken van Christus, je staat immers op dezelfde grondslag. Waarom moet je precies gesloten denken over van alles en nog wat? Waarom is er niet meer dan één mogelijkheid? Het Schriftgezag is niet aan de orde. We zijn verbondskinderen in Christus. Dankzij Hem heb je alles wat je nodig hebt. Die verklaring heeft het effect gehad, zij het op de achtergrond, dat je met elkaar door kon. We stonden open tegenover elkaar.”

Op de vraag wat de eenwording bij hen losmaakt, antwoordt Jan Winter: „Vijftig jaar geleden had je dit niet kunnen denken. Heel veel mensen zijn er dankbaar voor. Tegelijkertijd moet je constateren: onder jonge mensen leeft het niet zo. Soms weten ze niet eens dat ze vrijgemaakt of Nederlands Gereformeerd zijn en merken ze op: ‘Ik ben toch lid van de Westerkerk, of van de Immanuelkerk’. Bij velen van hen die de scheuring, het verdriet en de pijn hebben meegemaakt, overheerst de dankbaarheid. Dat is ook mijn persoonlijke gevoel. Verschillen zul je altijd houden. Je kunt één zijn, zonder het over alles eens te zijn.”

De Apostolische Geloofsbelijdenis moet onze richtlijn zijn. Ik vind het ook fijn dat we in elkaars diensten voorgaan. Ik voel me hartelijk welkom en voel geen verschil. En dat geldt ook voor de Advent- en Zuiderkerk. Het gaat vaak om accentverschillen. Landelijk is het een ander verhaal, maar hier plaatselijk niet. Er is hier toch geen predikant die niet in de opstanding van Christus gelooft? Deze eenwording is voor mij ook geen eindpunt. Laat er geen gevoel ontstaan van: nu zijn we er. Laat dit ook weer een startpunt zijn.”

Jan Winter en Piet Huizenga zijn blij en trots.

Piet: „Ik ben dankbaar en trots. Want wanneer gebeurt zoiets nog in deze tijd? Ik hoop dat we ook met behoudende PKN'ers dit proces in kunnen gaan. De rechterflank binnen de PKN is gewoon gereformeerd. Als CGK en Gkv hebben we elkaar ook erkend als kerk van Christus, maar liggen de samensprekingen helaas stil. Hoe je dat vlot moet trekken? Ik weet het niet!”

De voorbije jaren werd al het nodige samen gedaan door NGK en Gkv. Jan Winter: „Zo zijn we begonnen met de zomeravonddiensten en ook met gezamenlijke diensten op feestdagen. We hebben allerlei ideeën. Wij wilden als uitvoeringscommissie wel eens wat harder, maar je hebt natuurlijk wel

met individuele kerken te maken. Ik zou wel graag zien dat jeugd meer samen zou doen. Soms heb je op één zondag wel drie of vier jeugddiensten. Dat is niet goed.”

Piet geeft aan dat de uitvoeringscommissie bij de eenwording een soort testament achter wil laten met aanbevelingen aan de kerken waar ze accenten op moeten leggen, zoals jeugdwerk, pastoraat en toerusting. „Dat moeten we vervolgens geïntegreerd een keer met elkaar op de agenda zetten. Daarmee willen we de saamhorigheid nog verder vergroten.”

Jan Winter hoopt dat vrijdag 12 mei veel mensen naar de Westerkerk zullen komen. „Het wordt geen

knalfuif. We zijn dankbaar, maar gaan geen zware woorden gebruiken. We zien wel dat de Geest ons samenbindt.”

Piet geeft aan dat de predikanten Jan Winter en Gertjan van Harten een gezamenlijke opening verzorgen en ook gezamenlijk het gebed doen. „Voorop staan verootmoediging, en dankbaarheid over wat bereikt mocht worden. En we vragen een zegen voor de toekomst. We ruimen heel veel ruimte in voor ontmoeting. Het programma duurt maximaal vijf kwartier.”

Historisch exposé Vereniging NGK-GKv

We staan hebben een historisch moment in de plaatselijke kerkgeschiedenis meegemaakt: de vereniging van twee kerkgenootschappen: de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) en de Nederlands-gereformeerde Kerk. Formeel was de datum 1 mei 2023.

Het is voor de derde keer in de plaatselijke kerkgeschiedenis dat zich een dergelijke vereniging voordoet. Het betrof steeds landelijke verenigingen, die van buitenaf op deze gemeenschap werden gelegd.

De **eerste** was op 17 juni 1892. Toen werden de destijds Christelijke Gereformeerde Kerken (uit de Afscheiding) en de Nederduitse Gereformeerde Kerken (uit de Doleantie) landelijk verenigd.

Plaatselijk hield dit in, dat er een Gereformeerde kerk A en een Gereformeerde kerk B ontstonden. De landelijke vereniging bracht plaatselijke naamsveranderingen met zich mee.

De **tweede** was op 1 mei 2004. Toen werden de destijds Nederlandse Hervormde Kerk (uit de Reformatie) en de Gereformeerde Kerken in Nederland (uit de bovengenoemde Vereniging van 1892) landelijk verenigd.*

**) De Evangelisch-Lutherse Kerk deed ook mee; maar is hier ter plaatse niet aanwezig.*

Plaatselijk hield dit in, dat er een PKN Hervormde gemeente en een PKN Gereformeerde kerk ontstonden. Ook nu bracht een landelijke vereniging plaatselijke naamsveranderingen met zich mee.

We staan nu voor de **derde** vereniging. Die brengt ook plaatselijke naamsveranderingen. Nu gaat het niet om twee plaatselijke gemeenten, maar om zes.

Maar... ook al waren en zijn er drie Verenigingen, in 1892, in 2004 en nu in 2023, van plaatselijke fusies kwam het niet één, twee, drie.

De verhoudingen tussen de plaatselijke gemeenten bleven vaak moeizaam. Dat had alles te maken met de eigen plaatselijke geschiedenis, die de betrokken gemeenten hun eigen kleur en ligging had gegeven. Vroeger werd daar meer aan getild dan tegenwoordig.

Het duurde maar liefst bijna veertig jaar voordat de Gereformeerde Kerken A en B, zoals dat heette, ineensmolten. Die **Ineensmelting** was op 16 augustus 1931. Nadat beide kerken jarenlang nauwelijks met elkaar hadden gepraat, was deze min of meer afgedwongen door de classis, waarin beide kerken zaten. Aanvankelijk, vooral in de eerste jaren, was het vooral A dat niet wilde. Later was het vooral B dat zich hardnekkig toonde. Maar goed ... de Ineensmelting was dan toch een feit.

Tot op heden zijn de beide bijna twintig jaar geleden gevormde PKN-kerken ter plaatse niet 'ineengesmolten'. Er zijn dan

wel enige **contacten**, maar geen samensprekingen. Of er in deze tijden nog echt 'ineengesmolten' moet worden, is nog maar de vraag. Maar hier, laten we er niet omheen draaien, zijn het ook historisch gegroeide verschillen in ligging die daarin niet aanmoedigen. Maar de tijden veranderen snel in deze dagen.

Nu, hier, zijn er ook twee plaatselijke kerkengroepen geroepen om samen te werken. Of dit ooit in een 'ineensmelting' zal resulteren is nog maar zeer de vraag. De kerkgrenzen tussen de vijf kerken uit de ene denominatie zijn al flink geperforeerd, zoals dat heet. Van de oorspronkelijke territoriale indeling uit 1972 is steeds minder overgebleven. Het feit dat het nu bovendien zes plaatselijke gemeenten betreft (en niet twee) maakt het nog veel onwaarschijnlijker dat dit ooit zal gebeuren. Dus, laten we ons hier maar niet op blind staren en een **'territoriale tolerantie'** voorstaan. De gescheiden geschiedenis van 54 jaren heeft al veel oud zeer inmiddels begraven, maar het is er soms nog wel. Het is dan beter om het zo te laten, ondanks het feit dat historisch gegroeide verschillen in 'ligging' hier geen enkele rol meer spelen.

Zo heeft elke Vereniging zijn eigen karakter, afhankelijk van de tijd en zijn omstandigheden.

Maranathakerk

V.l.n.r. Johan Schelling (voorzitter kerkenraad), ds. Gertjan van Harten, Bram Hopman (koster), Gerard Beukers (voorzitter diaconie) en ds. Jan Meijer.

Naam kerk:

Nederlandse Gereformeerde Kerk Spakenburg-Zuid

Naam kerkgebouw:

Maranathakerk

Adres en tel.nr. kerk:

Pr. Margrietstaat 20, 3751 CP Bunschoten-Spakenburg
033-2981408

Predikanten en pastoraal medewerkers

Ds. Gertjan van Harten
Ds. Jan Meijer

Jaartal ingebruikneming kerkgebouw:

1955

Ledental per 1-1-2023:

2.285 leden

Tekst op de gevelsteen of mooie tekst die bij jullie gemeente past

Gevelsteen 1: 'En zie Ik kom Haastiglijk"
(ingebruikname kerkgebouw in 1955, passend ook bij de naam Maranathakerk)
Gevelsteen 2: 'Als Uw woorden opengaan is er licht en inzicht' (deze tweede gevelsteen is geplaatst bij de ingebruikname van de aanbouw in 2008)

Noorderkerk

V.l.n.r. Jaap de Graaf (koster), Kees van de Groep (voorzitter moderamen), Peter van der Horst (pastoraal werker), ds. Pieter Boonstra, ds. Chris van Zwol en Abram Muijs (voorzitter diaconie)

Naam kerk

Nederlandse Gereformeerde Kerk Spakenburg-Noord

Naam kerkgebouw

Noorderkerk

Adres en telefoonnummer kerk

Kerkstraat 20, 3751 AR Bunschoten-Spakenburg
Tel. nr. 06-22264785 (koster)

Predikanten en pastoraal medewerkers

Predikant: ds. Chris van Zwol, ds. Pieter Boonstra
Pastoraal werker: Peter van der Horst
Jongerenwerker: Leon Bos

Jaartal ingebruikneming kerkgebouw:

1878

Ledental per 1-1-2023

1.183 leden

Tekst op de gevelsteen of mooie tekst die bij jullie gemeente past

Eben Haëzer – Tot hiertoe heeft de Here ons geholpen

Contacten NGK-GKv Bunschoten-Spakenburg en Eemdijk

1. Samensprekingen 1996-2005

samenvattende notitie:

In de gezamenlijke verklaring blijkt toch een grote mate van overeenstemming voor wat betreft gezag van de bijbel, binding aan de belijdenis over kerk en kerkrecht. De standpunten werden in de praktijk verschillend gehanteerd; dit spitste zich toe op het begrip tolerantie oftewel verdraagzaamheid.

Wederzijds werd vastgesteld elkaar te herkennen als een gemeenschap van broeders en zusters in de Here.

De NGK erkent de GKv ten volle

als een gemeente van Christus, de GKv kon deze erkenning (nog) niet uitspreken.

2 Brief van de NGK 2 febr. 2011

Uit dit schrijven komt naar voren dat de NGK graag wil dat er naar mogelijkheden gekeken gaat worden om met elkaar samen te werken. Kijken naar wat ons bindt.

Inhoud geven aan de verantwoordelijkheid ons één te weten in Christus.

Naar aanleiding van dit schrijven is er een contactcommissie ingesteld;

heeft gefunctioneerd van 2011-2014.

(intussen 2014 personele wisselingen).

3. Commissie samensprekingen (juni 2014-januari 2017)

Gesprekken GKv – NGK

Na de vakantie (2014) zijn beide commissies een aantal keren bij elkaar geweest. We hebben vergaderd in een goede sfeer en “elkaars nieren geproefd”. De GKv-afvaardiging heeft uitgesproken, dat ze de NGK erkent als kerk van

De ondertekenaars van de officiële Verklaring op 14 januari 2017. Zittend v.l.n.r. S.W. van Diermen en A. van de Groep (GKv Spakenburg-Noord), H.P. de Graaf en ds. L.R.J. Kramer (GKv Spakenburg-Zuid), K. Beukers en L. Koelewijn (GKv Bunschoten-Oost), J.A. Knepper en ds. M.K. Drost (GKv Bunschoten-West), ds. W. Hoorn en W. van de Geest (GKv Eemdijk) en S. Beukers en ds. J. Winter (NGK Bunschoten-Spakenburg).

Staan de samensprekingscommissie: v.l.n.r. A. van Diermen (NGK), H.J. Haandrikman (NGK), ds. G.J. van Harten (GKv Spakenburg-Zuid), P.J. Heijnen (NGK), J.E. Hopman (GKv Bunschoten-Oost), P. Huizenga (GKv Bunschoten-West), ds. C.M. van der Klis (NGK), C. Koelewijn (GKv Spakenburg-Noord) en J. Koops (GKv Eemdijk).

Christus; we hebben dit uitgesproken op basis van vertrouwen. We hebben gesproken over het Akkoord van Kerkelijk Samenleven (AKS) en ondertekeningsformulier voor ambtsdragers, tucht in relatie tot samenwonen en homoseksualiteit en de vrouw in het ambt.

De conclusie is dat er in beide kerken, binnen de bandbreedte van Schrift en belijdenis, ruimte bestaat voor afwijkende opvattingen. De GKv-kerkenraden moeten er in gekend worden en hun oordeel zal gevraagd worden.

De landelijke ontwikkelingen hebben het proces van samensprekingen versneld.

Op de GS van Ede 2014 zijn besluiten genomen die op lokaal niveau zullen

doorwerken, ook in Bunschoten-Spakenburg en Eemdijk. De besluiten van de GS Ede impliceren de contacten met de NGK niet alleen voort te zetten, maar ook over te gaan van gesprekken naar samensprekingen met het oog op kerkelijke eenheid. Dat lijkt een subtiele verandering, maar in werkelijkheid is het een belangrijke stap. We gaan nu samen een fase in waarin we concreet op weg zijn naar eenheid.

Een delegatie van de commissie gaat op bezoek bij alle kerkenraden; Spakenburg-Noord heeft moeite met een aantal zaken.

Wij hebben vooral aangegeven dat de bekende problematiek in de GKv en NGK identiek is.

Het wilde maar niet lukken; we hebben dit probleem aan deputaten Kerkelijke Eenheid voorgelegd. Uiteindelijk is in februari 2016 een amendement op het kerkenraadsbesluit aangenomen. (een aantal bepalingen en voorbehouden zijn ingebouwd). Het vervolg is geweest: de officiële Verklaring op 14 januari 2017

14 januari 2017-tot heden (2022/2023)

De commissie samensprekingen is opgeheven en is geworden Uitvoeringscommissie.

In deze commissie hebben we het met name over praktische zaken, zoals kanselruil en gezamenlijke diensten.

Quiz

In deze quiz wordt uw kennis van de lokale GKv/NGK-kerken getest.

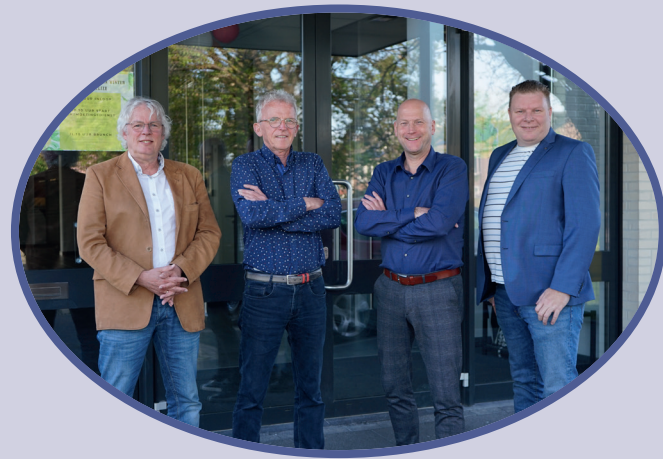
Uit de inzenders met de meeste juiste antwoorden worden drie winnaars getrokken.

Zij ontvangen een waardebon van 15 euro.

1. In welk jaar brandden de bijgebouwen van de Maranathakerk af?
2. Wie was de eerste predikant van de lokale Nederlands Gereformeerde kerk?
3. Ds. Mostert diende de kerk van Spakenburg-Noord van 1979-1991. Wat was zijn voornaam?
4. Wat was de vorige gemeente van ds. Jan Winter?
5. Welke predikant heeft de Westerkerk in Eemdijk het langst gediend?
6. Welke lokale kerk ligt in een straat met een vogelnaam?
7. Wie legde op 26 december 1970 de eerste steen van de Westerkerk in Bunschoten-Spakenburg?
8. Ds. Tel diende de Petrakerk van 1998 tot 2007. Wat was zijn voornaam?
9. Welke orgelbouwer maakte het orgel van de Noorderkerk?
10. In welk jaar stortte het dak van de Westerkerk in?

U kunt de antwoorden mailen naar prijsvraag@debunschoter.nl. Dit kan tot en met zaterdag 20 mei. De winnaars krijgen hun bon thuisbezorgd.

Westerkerk

V.l.n.r. Ds. Jan Winter, Jaap Heinen (koster), Hille de Jong (voorzitter kerkenraad) en Jaco Blotenburg (voorzitter diaconie)

Naam kerk

Nederlandse Gereformeerde Kerk - Westerkerk

Naam kerkgebouw

Westerkerk

Adres en telefoonnummer kerk

Van Der Duyn Van Maasdamlaan 6,
3752 GP Bunschoten-Spakenburg
033-2981911

Predikanten en pastoraal medewerkers

Ds. Jan Winter
Ds. Frank Bruintjes, pastoraal medewerker voor De Haven.

Jaartal ingebruikneming kerkgebouw

1971

Ledental per 1-1-2023

1760 leden

Tekst op de gevelsteen of mooie tekst die bij jullie gemeente past

Twee teksten op twee gevelstenen:
Hij is onze vrede (Efeziërs 2:14)
Laat u ook zelf als levende stenen gebruiken (1 Petrus 2:5).

Westerkerk Eemdijk

Ds. Marien Clement (links) en kerkenraad.

Naam kerk

Nederlandse Gereformeerde Kerk Eemdijk - Westerkerk

Naam kerkgebouw

Westerkerk

Adres en telefoonnummer kerk

Eemdijk 63, 3754 ND Eemdijk
Tel. 033-2988572

Predikanten en pastoraal medewerkers

ds. A.M (Marien) Clement

Jaartal ingebruikneming kerkgebouw

1933

Ledental per 1-1-2023

213 leden

Tekst op de gevelsteen of mooie tekst die bij jullie gemeente past

Op de gedenksteen van de eerst gelegde steen (door ds. P. de Jong) staat een verwijzing naar Psalm 84: 2-3: Hoe lieflijk is uw woning, HEER van de hemelse machten. Van verlangen smacht mijn ziel naar de voorhoven van de HEER.
Mijn hart en mijn lijf roepen om de levende God.

Gedicht: 'Hoopvolle toekomst'

Arie van Diermen draagt op vrijdagavond 12 mei een gedicht voor tijdens de feestelijke bijeenkomst in de Westerkerk.

Behalve landelijk wordt ook plaatselijk speciaal stilgestaan bij het weer samengaan van de Nederlands Gereformeerde Kerken en de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt. Tijdens de bijeenkomst op 12 mei wordt dat feit in Bunschoten-Spakenburg gevierd. Daarbij wordt teruggeblikt op het verleden en verwachtingsvol naar de toekomst gekeken.

Het belooft een gevarieerde avond te worden, afgewisseld met veel muziek en (samen)zang. Tot de ingrediënten behoren een ervaringsverhaal en een speciaal gecomponeerd gedicht. Het gedicht is dus van de hand van Arie van Diermen.

Arie: „De organiserende commissie voor deze feestelijke samenkomst heeft mij benaderd om bij deze gelegenheid een passend gedicht te maken. Die eer wou ik niet aan mij voorbij laten gaan en ik heb ook gelijk ja gezegd. Gelukkig waren ze ruim van tevoren met hun vraag. Ik wilde het gedicht zo mogelijk de hele periode vanaf de breuk tot nu toe laten belichten en al vrij snel was het raamwerk van het gedicht gereed. Daarna ontstaat dan nog wel een periode van schaven en bijstellen, maar inmiddels is het geheel afgerond. Inhoudelijk wil ik vooraf niet al te veel prijsgeven. Wat ik wel kan zeggen is, dat het gedicht de stroomversnelling, die ontstond in de toenadering als een wonder van God ziet. Met andere woorden de dank voor de hereniging gaat niet naar de heren van de kerken, maar naar de Heer van de kerk. En dan nog wat cryptisch: De titel van het gedicht is 'Hoopvolle toekomst', maar dan wel in de dubbele betekenis van het woord.

Arie: „De organiserende commissie voor deze feestelijke samenkomst heeft mij benaderd om bij deze gelegenheid een passend gedicht te maken.”

ICHTHUS als logo voor de nieuwe NGK

Nederlandse Gereformeerde Kerken

Hoopvol onderweg
in Gods wereld

Het nieuw logo. De nieuwe kleuren staan voor de harmonische veelkleurigheid van de nieuwe Nederlandse Gereformeerde Kerken.

Op 21 maart, de eerste dag van de lente, is het logo van de NGK gepresenteerd. Het logo verbeeldt een rechtopstaand ICHTHUS-symbool, het bekende 'visje'. Met de keuze voor dit klassieke symbool in een nieuwe, eigentijdse vormgeving wordt verbeeld dat de nieuwe kerkgemeenschap voortbouwt op het fundament dat eeuwen geleden gelegd is: Jezus Christus, Zoon van God, Verlosser. Ook kun je in het logo iets zien van samengaan in een opwaartse beweging van aanbidding. De kleurstelling is gekozen in samenhang met het motto 'Hoopvol onderweg in Gods wereld'.

Het **beeldmerk** is opgebouwd uit twee gedeeltelijke cirkels die elkaar ontmoeten. Deze lijnen vormen samen een staand Ichthus-symbool, het bekende visje. Het Griekse woord ICHTHUS, dat vis betekent, bestaat uit de eerste letters van de woorden Jezus Christus, Zoon van God, Verlosser in die taal. Jezus is het fundament van de kerk; in het geloof draait het om Hem. Dat geven we weer met dit beeld. In het beeldmerk wordt ook

symbolisch verbeeld hoe twee kerkgemeenschappen elkaar ontmoeten. Daar waar de twee gedeeltelijke cirkels elkaar raken, ontstaat een lijnenspel.

Kleuren vermengen zich en vormen samen nieuwe kleuren. Die nieuwe kleuren staan voor de harmonische veelkleurigheid van de nieuwe Nederlandse Gereformeerde Kerken. Andere associaties die het beeldmerk oproept zijn een figuur in

aanbidding en de emoji van biddende handen.

De kleuren van het beeldmerk staan symbool voor aarde (groen), water (blauw) en licht (okergeel), verwijzend naar Genesis 1. De kleuren groen, blauw en okergeel sluiten nauw aan bij het motto van de Nederlandse Gereformeerde Kerken: Hoopvol onderweg in Gods wereld, dat terugkomt onder het beeldmerk.

'Hoopvol' verwijst naar het licht, 'Gods wereld' verwijst naar aarde en water. Het **woordmerk** wordt in drie regels onder elkaar geschreven, waarbij het accent ligt op de vetgedrukte woorden 'Gereformeerde' en 'Kerken'. Doordat de woorden zo geplaatst worden, lees je van boven naar beneden de afkorting NGK die hoort bij de nieuwe kerkgemeenschap. Het beeld- en woordmerk zijn ontworpen door communicatie- en adviesbureau IDD. Een aantal focusgroepen en andere betrokkenen hebben waardevolle inbreng geleverd tijdens het proces van totstandkoming.

Petrakerk

V.l.n.r. Machteld Dijkhuizen-Koelewijn (voorzitter kerkenraad), ds. Bas Buitendijk en Reinier Valkenhoef (voorzitter diaconie).

Naam kerk

Nederlandse Gereformeerde Kerk van Bunschoten-Oost

Naam kerkgebouw

Petrakerk

Adres en telefoonnummer kerk

Vondelstraat 13, 3751 EV Bunschoten-Spakenburg
033-2982155

Predikanten en pastoraal medewerkers

Ds. Bas C. Buitendijk

Jaartal ingebruikneming kerkgebouw

1968

Ledental per 1-1-2023

637 leden

Tekst op de gevelsteen of mooie tekst die bij jullie gemeente past

'Op deze Petra zal ik mijn gemeente bouwen.'
(Mattheüs 16:18)

Immanuelkerk

V.l.n.r. Bort Koelewijn (voorzitter kerkenraad), ds. Jan Janssen, Warnder Tinge (koster), Karin Koelewijn (ambtelijk secretaris) en ds. Kees Drost.

Naam kerk

Nederlandse Gereformeerde Kerk Bunschoten-West

Naam kerkgebouw

Immanuelkerk

Adres en telefoonnummer kerk

Plevier 2, 3752 PE Bunschoten-Spakenburg
033-2986262

Predikanten en pastoraal medewerkers

Ds. M.K. Drost
Ds. J. Janssen

Jaartal ingebruikneming kerkgebouw

1986

Ledental per 1-1-2023

1.117 leden

Tekst op de gevelsteen of mooie tekst die bij jullie gemeente past

Ze zongen het lied van Gods dienaar Mozes en het lied van het lam: 'Groot en wonderbaarlijk zijn uw werken, Heer, onze God, Almachtige, rechtvaardig en betrouwbaar is uw bestuur, vorst van de volken. Openbaring 15:3 (n.a.v. de gebrandschilderde ramen)

‘Nu banden met andere kerken aanhalen’

Larry Koelewijn (46) en Gertjan Haandrikman (44), beiden lid van de uitvoeringscommissie, zien de toekomst van de Nederlandse Gereformeerde Kerken vol vertrouwen tegemoet. De eenwording van de NGK en GKv zien zij als een zegen, die ze vol dankbaarheid hebben begroet.

Gertjan is blij dat de eenwording „eindelijk” een feit is. „Het woord bevrijding klinkt wellicht iets te zwaar, maar voor mijn gevoel zijn we heel lang opgehouden door allerlei zaken. Soms terecht, soms onterecht, maar daardoor voelt het wel als een bevrijding. En daarnaast is er diepe dankbaarheid voor de eenwording.” Larry herkent dat eerste gevoel van Gertjan in zekere zin ook.

„Toen na een jarenlange pauze de samensprekingscommissie nieuw leven werd ingeblazen, ontstond er nieuw elan en was er de wil om echt tot elkaar te komen. Daarbij werden we enorm geholpen door de landelijke ontwikkelingen. Maar in het verleden zijn er in mijn ogen plaatselijk wel onnodig barrières opgeworpen.”

Kort na de bekendmaking dat de eenwording op 1 mei 2023 een feit zou worden, heeft Larry een blog geschreven. „Daarin opperde ik – over de naam was nog niets bekend

– dat ik het mooi zou vinden als de kerk NGK zou gaan heten. Ik gaf aan: hoe mooi zou het zijn als de grootste groep de naam van de kleinste groep zou gaan dragen. Een ontzettend mooi gebaar. In die zin denk ik dus: mooi. Maar aan de andere kant heb ik twijfels: want wat zeg je de buitenwereld met deze naam? Dan had je voor iets heel anders moeten kiezen.”

Gertjan Haandrikman: „Aan de ene kant vind ik het jammer dat voor deze naam gekozen is. Ik had liever gezien dat we het verleden helemaal achter ons gelaten hadden en dat er voor een naam gekozen zou zijn, die geen link met beide kerken heeft. Helaas waren de mooie namen al bezet. Aan de andere kant zeg ik: What’s in a name? Belangrijker is wat we in de toekomst als kerk gaan doen.” Je leest regelmatig de term: eenheid in verscheidenheid. Gertjan geeft aan dat dit de kracht van de Nederlandse Gereformeerde Kerken moet worden. „Dat geldt overigens voor elke gemeenschap en zeker voor een kerk. Dat houdt de kerk ook vitaal. Ga je verschillen uitvergrooten, dan drijf je mensen uit elkaar. Erken wie mensen zijn, dat ze andere meningen kunnen hebben. Geef elkaar daarin de ruimte. En houd vast aan de kern waarmee je kerk bent met elkaar. Dan ben je in potentie supersterk. Lokaal hebben we sterk ingestoken op de vraag: hoe kun je de mensen elkaar laten ontmoeten.”

 Larry: „Geef de Geest de ruimte.”

Geest

Larry: „Wereldwijd zie je zoveel vormen hoe mensen hun geloof beleven. In de GKv heeft het in het verleden soms heel belemmerend gewerkt om het allemaal hetzelfde te willen doen. Geef de Geest de ruimte. Ik ben ervan overtuigd dat de Geest op de ene plek andere dingen naar boven laat drijven dan in een andere plaats. Zonder dat daarbij het één beter is dan het ander. Laat dat gebeuren.”

Er werden al zaken samen opgepakt door de lokale kerken, zoals de zomeravonddiensten. Gertjan en Larry zien nog veel meer mogelijkheden. Gertjan: „Ideeën genoeg, maar dat heeft soms tijd nodig en het moet ook allemaal passen. We hebben natuurlijk al mooie stappen gezet met de kanselruil en de gezamenlijke diensten.” Larry vult aan: „De GKv en de NGK hebben de voorbije jaren plaatselijk al meer samen gedaan

dan de GKv-kerken in de periode daarvoor.”

Op de vraag wat zij de kracht van elkaars kerk vinden, merkt Gertjan op: „Ik denk dat we respect mogen hebben voor de daadkracht van de GKv, geholpen door de menskracht. Er lopen mensen met kennis rond, mensen met groot organisatorisch talent. Dat komt er nu ook wel uit. Kijk alleen al naar de magazines die Noord maakt.”

Larry: „De Westerkerk is voor mijn gevoel een hele hechte gemeente. Zo zie ik dat van een afstandje. Waar ik in het verleden weleens jaloers op was, was dat de liturgische vernieuwingen bij de NGK sneller gingen dan bij ons. Als ik tien jaar geleden met een frisse blik had moeten kijken bij welke kerk ik me zou aansluiten, dan was de kans niet zo groot geweest dat dat de GKv was geweest. Dat had toen maar zo de PKN of NGK kunnen zijn. De laatste jaren is er op het gebied van de liturgie veel ten goede veranderd binnen de GKv. Overigens heb ik nooit serieus overwogen om over te stappen hoor, ik voelde mij toch altijd geroepen om me in te zetten voor en in de GKv.”

Startpunt

Larry en Gertjan gaan vol vertrouwen de toekomst tegemoet binnen de Nederlandse Gereformeerde Kerken. Gertjan: „Ik zie dit echt als een startpunt. Hierdoor kunnen we in ons dorp veel meer voor elkaar betekenen, niet alleen als gelovigen, maar ook voor mensen buiten de kerk. Dat doen we veel te weinig. Het is heel simpel, maar we doen het gewoon niet. In het bedrijfsleven noemen we dat inside-in. We kunnen zo druk bezig zijn met allerlei interne commissies en over het hoofd zien dat er ook mensen buiten de gemeente zijn met moeite.” Larry: „Die blik naar buiten is zó

 Gertjan: „Houd vast aan de kern waarmee je kerk bent met elkaar.”

belangrijk, en dan ook naar andere kerken. Nu wij landelijk en ook lokaal samengaan, stopt het contact zoeken met anderen niet. Het is nu tijd de banden aan te halen met de lokale Gereformeerde PKN. Er bestaat al de mogelijkheid van kanselruil. Dat geeft kerkleden het signaal dat je elkaar erkent als kerk van Christus. We moeten blijven zoeken naar contacten, dingen gezamenlijk doen. En dat contact moeten we ook blijven zoek met de CGK en de Hervormde Gemeente, al ligt dat wel wat ingewikkelder.” Op de vraag hoe de kerk vitaal blijft is volgens Larry maar één antwoord mogelijk: „Blijf je er als kerk op focussen dat je als volledige gemeente Jezus als zijn discipelen blijft volgen en blijf Gods Woord als Gods Woord zien, met ruimte voor interpretatieverschillen, waarbij de kern van het Evangelie: Jezus is Heer en Hij is opgestaan, overeind blijft staan.”

Gertjan: „Daar ligt de sleutel. En geef, net als Larry zegt, ruimte aan dingen die niet knagen aan de kern van het Evangelie. Mensen zijn verschillend,

ieders geloofsbeleving is anders. Probeer niet mensen in een keurslijf te stoppen. Veel dingen worden tegengehouden uit angst. Geef ruimte voor nieuwe ontwikkelingen, nieuwe ideeën. Trap niet bij voorbaat op de rem. Laat de Apostolische Geloofsbelijdenis onze basis vormen, en geef daarbuiten ruimte.”

COLOFON

Deze krant is een uitgave van de Nederlandse Gereformeerde Kerken in Bunschoten-Spakenburg en Eemdijk in samenwerking met De Bunschoter.

Redactie: Klaas van de Geest, Abram Muijs en Wim Ruizendaal
Fotografie: De FotoTHEEK en archief De Bunschoter

Wilt u een speciale krant/bijlage uitgeven? Neem dan contact op met Henk Duijst van De Bunschoter via telefoon 033-299 79 99 of henk@debunschoter.nl

Herenigingsboek

In verband met de eenwording van de NGK en GKv wordt een herenigingsboek, getiteld: Niet zonder elkaar, uitgegeven.

Dit boek is op 12 mei te koop bij de boekentafel in de hal van de Westerkerk.

Programma Herenigingsavond

Vrijdagavond 12 mei in de Westerkerk in Spakenburg

Inloop vanaf 19.30 uur

Aanvang 20.00 uur

- **Welkom** door ds. Jan Winter en ds. Gertjan van Harten
 - **Samenzang:** 'God, Vader vol genade'
 - **Gebed** van verootmoediging en dankbaarheid.
 - **Samenzang:** Breng ons samen
- **'Persoonlijke ervaringen** rond 1969' door Bort Koelewijn
 - **Samenzang:** De kerk van alle tijden
- **Gedicht** door Arie van Diermen: 'Hoopvolle toekomst'
 - **Samenzang:** Een toekomst vol van hoop
 - **Dankgebed**
 - **Luisterlied:** 'Alles nieuw'
 - **Slotzang** Psalm 133: 1, 2, 3
- **Ontmoeting** in de hal van de Westerkerk onder genot van een hapje en een drankje